

Abdullah Yılmaz

- şiirler -

Yayın Tarihi:

24.11.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Abdullah Yılmaz

Sor bakalım,
Yılmazlar'ın Abdullah'a
Kaç defa doğmuş?
Bu kaçınıcı kurban edilişi,
Faali meçhul cinayete.
Kipranoz koynunda yılan beslemiş,
Yeni dünya bu olsa gerek.

Abdullah Yılmaz

Acı Bir Hikaye

Zamanın birinde küçük bir su damlasıymış nefret
Yalnız gezer, yoldaş aramış kendine
Güneşten korkar, görünmez olurmuş
Bir gün dolaşırken ormanda yalnız
Damlalar görmüş küçük bir çukurda
Kendini koyuvermiş damlaların yanına
Olanlar olmuş o küçük çukurda
Kendi gibi pis kokar olmuş küçük çukur
Zehirin yayıldığı gibi ruhlarına işlemiş damlaların
Sonra susuz bir turna gelmiş çukurun başına
Kan kokan damlalardan içmiş kana kana
Uçmuş mavi gökyüzünde defalarca
Sonra midesi bulanmaya başlamış gökyüzünde
Kusmuş dünyanın üzerine kan damlalarını
O gündür, bu gündür yeryüzünde ekinler sulanmış
Nefret damlalarıyla, ıslak ve hırçın
Önce iki küçük çocuk dünyayı paylaşamamış koca dünyayı
O yer benim, bu yer senin.
Ve bizlerle beraber çoğalmış nefret
Efsaneye göre bizler yok oluncaya kadar
Terk etmeyecekmiş ruhlarımızı.

Abdullah Yılmaz

Acınmak

Naifliğimi hoş görün
Az bir damarım vardı
O da eriyip gitti

Abdullah Yılmaz

Aç Mı Aç

Dolmuşu bindim aç bir mide ile.
Simit kokuları yayılıyor,
Alçak kaldırımlardaki simit tezgahlarından.
Benimse cebimde üç beş aşk kırıntısı,
Karın doyurmayan cinsinden.

Abdullah Yılmaz

Ah

Kavrulsun bedenim aşkın ateşle
Çatlasın dudaklarım senin kederinle
Kanasın kalbim yokluğunun acısıyla
Ah bir ben sevdim seni, bir ben.

Abdullah Yılmaz

Ahşap Bina

Bizim sokağın ortasında
İki katlı ahşap bina
Siyahlaşmaya yüz tutmuş tahtaları
Ve yosunlu beton merdivenleri
Bizim sokağın ortasında
İki katlı ahşap bina

Bak şimdi dışarıda yağmur
Binanın köşesinde asılı
Belediyenin sokak lambası
Gözleri mağrur.

Seni hatırlarım hep
Her damlanın geçişi
Karanlıktan ışığa
Ve tekrara ışıktan karanlığa
Bizim sokağın ortasında
İki katlı ahşap bina.

Abdullah Yılmaz

Allı Gelinin Türküsü

Yürekler közlenir sevda mangallarında.
Allı gelin kaçır dağlara.
Bir türkü tutturur dudaklarda.
Ben burada yoğiken.

Bağrında durur söğüt kokulu mendil.
Atının yelesinde saklıdır kandil.
Hey efeler! nefrettir kem dil.
Ben burada yoğiken.

Karac'oglan söylemiş bir türkü.
Sazının teline kondurmuş bülbülü
Aşkla, sevgiyle tüketmiş ömrünü
Ben burada yoğiken.

Abdullah dövünüp durma.
Nefreti besleyip de sevgiyi kaçırma.
Karac'oglan bulunmaz gayri unutma.
Ben burada yoğiken.

Abdullah Yılmaz

Anasını Sattığımın

Yabancı yahut tanıdık
Ne fark eder?
Güneş borç ister,
Ay hasretlik çeker.
Şu dünyanın
Köküne kibrit suyu.

Abdullah Yılmaz

Anlaşılmak Adına

Ben hiç kimse tanımadım ki
Anlaşılmak istendiği kadar
Anlamak istesin

Abdullah Yılmaz

Anlatamıyorum

Bu güzel havayı solumak
Yetip artıyor da bana.
İşmiş, güçmüş
Paraymış, pulmuş
Boş ver dostum
Hepsi boşmuş.

Abdullah Yılmaz

Anlayamadım

Neler oluyor bana.
Vurdum duymaz olmuşum ağlayan çocuğa.
Aramaz oldum dost bildiklerimi.
Nerede o eski neşeli çocuk.
Nerede o gözlerimdeki pırıltı.
Rüzgara binmiş coşkum,
Dört nala şimdi, çok uzaklarda.
Durgunluk benim huyum değildir.
Ama alışır oldum zamanla.
Benden farklı bir göz etrafımda.
Ben ise yabancıyım bu diyarlara.
Neler oluyor bana.
Değişmek, değişebilmek ne güzel şey.
Kabuk değiştirmek ilk baharda.
Ben hep böyle bilmıştim beni.
Şimdi ise zor geliyor her şey bana.
Sevmek, sevilme, nefret etmek.
Neler oluyor bana,
Ah bir anlayabilsem.

Abdullah Yılmaz

Antalya

Yorgun uzanır dağlar
Boylu boyunca.
Doruklarında
Köpük köpük Akdeniz.
Dans eder palmiye
Beyaz güvercinle.
Sarhoş olur ormanlar.
Ay düşer gecelerine.
Dalgalar okşar falezleri.
Işıl ışıl bir gece.
Akşam gizemi
Antalya.

Abdullah Yılmaz

Aynı Fikir

Çokca güzeldir,
Bir insanla aynı fikirde olmak.
Ruhunun kayan köşesine dökülmüş bir beton gibidir.
Bir de ördü mü çift atkılı demiri
Kaç şiddetindeki depreme dayanır ruhum?
Bilemem.
Çokca güzeldir,
Bir insanla aynı fikirde olmak.
Var mıdır daha güzeli,
Soramam.
Sorsam da cevabını duymaya kıyamam.
Düşüncülerim el ele veriyor seninle,
Daha bu sabah eksik olan tartışmamız
Çokca güzeldir seninle.
Ölemem.

Abdullah Yılmaz

Badolon

Poyrazın sesini dinlemişsin.
Acı bir hatıra fısıldarmış kulağına.
Aksakallı güvercinlerden mi aldım
Dersin bu haberleri?
Bilemem.
Söyleyemem.
Yapma el etek öptürme.
Soluk benizli denizler düşürmüş
Dilinden, eteğinden, yüreğinden.
Kanar, yorulur kalbim.
Sever, düşer sevgim.
Balık harcamaz boşa
Yosun tanelerini, kayanın sırtındaki.
Parça parça söker badolonları
Dalga kaçarken kıyıdan.

Abdullah Yılmaz

Baharım

Baharım
Canımın içi bir tanem.
Sana yazıyorum bu satırları
Çok uzaklardasın biliyorum.
Kim bilir kaç insanın hayat damarlarındasın
Kaç insanı yaşama azminle ayakta tutuyorsun.
Baharım
Bir tanem
Sen gittin gideli
Mutsuzum, umutsuzum.
Boz tarlalardaki
Kır çiçeklerini özledim.
Sırtı yamalı yollarda
Süzülerek yürümeyi özledim.
Baharım
Can param
Bu aralar denizde uğramaz oldu
Senin yokluğunda
Teselli kaynağımdı deniz.
O da dayanamadı hasretine
Hangi limanda acaba
Kim bilir?
Bir acayip oldu ağaçlar
Dağların yüzü sarı
Yollar, dereler, kuşlar seni arar hep
Baharım
Bunu sana yazıyorum ama
Cevabını yollama sakın
Seni bekliyorum baharım
Bir yaz günü müjdesiyle geleceksin
Biliyorum.
Baharım
Ciğerimin köşesi
Bırakma beni kara kışla baş başa
Elini çabuk tut.
Göçüp gideceğim bu diyarlardan
Baharım
Ne zaman geleceksin?

Abdullah Yılmaz

Balık

Sabahın ilk ışıklarıyla uyandım.
Yorgun yatağımdan kalkan bedenim,
Sabahın sessizliği fısıldarken kulağıma
Taş sokaklardan inerdim inadına.

Öltamın ucu buz gibi.
Ölümün sessizliği sinmiş üzerine.
Bir teknede bitiyor filmin sonu.
Açık denizlerin bağrında.

Abdullah Yılmaz

Başlıksız

İçiyorum 52 şişe
Hem de zebelliyetsiz.
Birden kapı çalınıyor(dı) .
Neyse onu yarın hatırlarım.

(ben değil vallahi, rüyam yazdı bu şiiri)

Abdullah Yılmaz

Baştan Başa

Her şeyi baştan yapmak lazım, baştan.
Ormanı, denizi, gökyüzünü.
Mavi olmamalı deniz,
Sen kokmalı buram buram.
Sıkmamalı toprağı orman.
Şana bırakmalı beni.
Üşütmemeli rüzgar dağları, taşları.
Okşamalı keskin bıçak bedenimi.
Ellerin dokunmalı ılık öpüşlerde.
Gökyüzü ağlamamalı hasretine.
Kahretmemeli ay okyanuslara
Kardeş gibi sarılmalı denizlere.
Her şeyi baştan yapmak lazım, baştan.

Abdullah Yılmaz

Bekle

Ne zaman kendimi yaşayacağım?
Daha ne kadar sürecekle bu ıstırap?
Hazır değilim.
Bekle beni.

Abdullah Yılmaz

Belki

Belki sever dedim.
Sevmedi.
Gelir diye bekledim.
Gelmedi.
Bekleyemezdim sevmesini.
Gitse dönerdi diye düşündüm.
Yanılmışım.
Ne sevdi, ne geldi
Ne de bekledi.

Abdullah Yılmaz

Ben

Yanımda olmadığı zaman ben.
Beni arar bendeki ben.
Soluk alışımı takip eder.
Korkudan kaçar bendeki ben.

Dört nala dolanır etrafımda ben.
Kedinin kuyruğu gibi ben.
Yorulmaz uslanmaz çaresiz gider.
Nerededir bendeki ben..

Akılsız başımı bağlamış ben.
Meğerse bendeymiş bendeki ben.
İnsan kendindeki beni sever.
Huzur buldu bendeki ben.

Abdullah Yılmaz

Ben Sana

Beklemeli miydim acaba
Düğümünün çözülmesini.
Her günü diğerinden ayıran neydi?
Kumsalda kum tanelerini sayarken mi
Hatırlamalıyım seni?
Yoksa dua eden ormanlar arasında mı?
Uzaktan geçen sesi dinlemeliydim belki
Her ne kadar bilmesem de nereden geldiğini.
Çekip gitmek buralardan
Bir daha hiç dönmemecesine.
Arkaya bakıp da el sallayan
Hatıralara bile bakmadan.
Ben sana mecburum
Deli deseler de bana
Ben sana mecburum.

Abdullah Yılmaz

Benzerliğimiz

Ve ben seni çok özledim.
Bir öl sıcağıyla gelersen diye,
Deniz kenarına yaslanmış Őehirliyim.
Deniz Akdeniz kadar deniz.
Denizi olan Şehirler
Hiç benzemez birbirlerine.
Benim sana benzemediğim kadar.

Abdullah Yılmaz

Beş Kuruş

Beş kuruş fazla veriyorum şoföre.
İnsanları tanıyorum.
Beş kuruşa çok adam satın alınır bu memlekette.

Abdullah Yılmaz

Beyazım

Kar beyazdır,
Gül ise kırmızı.
Kar yine beyazdır,
Gül ise pembe,sarı....

Abdullah Yılmaz

Beyoğlu

Peradayım.
Güneş çoktan batmış.
Kar yağmak üzere
Bir bardak çayımın içinde,
Erittiğim yalnızlığım var.
Tasadüftür belki;
Orhan Veli ile de aynı kızı seviyoruz.
Sevmek soğuktur diye,
Paylaşmanın tadı kaçmış,
Peradayım,
Çayda bir tomurcuk kokusu,
Bir bardak daha içip
Gideceğim.

Abdullah Yılmaz

Biçim

Hava çok sıcak hava.
Ben dışarıdayım.
Deniz akıp gidiyor yanaklarımdan,
Sanırım ağlamaklıyım.

Abdullah Yılmaz

Biliyorum

Biliyorum üşüyorsun şuan.
Bir deniz kenarındasın.
Elinde türlü türlü taşlar.
Denize atıyorsun her birini
Ve çıkan dalgaları izliyorsun.
Islaksın, hırçınsın, dalgınsın.
Biliyorum yürüyorsun şuan.
Hemde hiç arkana bakmadan.
Bir sokağın ortasındasın.
Nereye gideceğini bilmeden.
Şaşkınsın, meraklısın, mutsuzsun.
Derin düşüncelerdesin, kelimelerdesin.
Tarifsiz acılar içindesin.
Biliyorum düşünüyorsun şuan.
Küçük bir parkta oturuyorsun.
Elinde sıcak bir simit
Yere dökülen susam tanelerini sayıyorsun.
Oynayan çocuklara bakıyorsun
Umudu, neşeyi, görüyorsun onlarda.
Biliyorum görüyorsun şuan.
Yaşadığımız o güzel günlerdesin.
Dağınıksın, pişmansın, yorgunsun.
Pişmanlık mı demeli öfke mi?
Sende bilmiyorsun.
Ve bana soruyorsun hayatın anlamını.
Sana uzanan düşüncelerimde arıyorsun
Kendi sorularının cevaplarını.
Biliyorum sıkılmışsın şuan.
İçini tarifsiz kederler sarmış.
Bulutları sevmediğini sayıklıyorsun.
Yavaşça fısıldıyorsun kulağıma
Kelimelerin bilgeliğini.
Işıksın, nursun, hayalsin.
Biliyorum hasretsin, özlemsin, tutkusun

Abdullah Yılmaz

Bir Gün Anlarsın

Bir gün anlarsın her Şeyin boş olduğunu.
İyiliğin, güzelliğin, paranın.
Boş sokaklarda elveda demenin.
Pişman olursun kaçıp gitmek istersin.
Büyür içinde ezilmiŐliĐin korkusu.
Ta derinden duyarsın çaresizliğin acısını.

Bir gün anlarsın ayrılığın acısını.
nce kolay unutulur sanırsın
Sevmek kadar sevilmede.
Dualar edersin Tanrıya.
Acının ızdırabı için.
SaÇların eskisi gibi değil artık
GümüŐ tellerle bağlanmış geçmiŐe.

Bir gün anlarsın hayatın anlamını.
Hayatın severken ölmek olduğunu.
Ne kitaplarda bulursun cevapları
Ne de sağları ak alimlerde.
Bazen aresiz.
Bazen yorgun.
Bazen bıkkın.
evaplar kalbinin derinliklerinde.
Ğretilmez severken acıyı tatmak.
YaŐanır, anlatılmaz seninle olmak.

Bir gün anlarsın portakal çiçeğini.
Her seferinde nedensiz aıŐını.
Hercai arılara bal vermeyi.
Ve defalarca mit ederek beklemeyi.
Bir gün anlarsın beni sevmeyi
Seni nedensiz neden çok sevdiğimi.

Abdullah Yılmaz

Bir İş Var Bu İşte

Bu gece bir başka seviyorum.
Bu gece bir başka güzelsin.
Sevmek için sebep aradığım
Sendedir bu sebebim.

(Rüyalarla gerçeklerin karıştığı gün için)

Abdullah Yılmaz

Bir Şey

Bir Őey dūŐtū dedi.
Göz yaŐındır dediler.
Kaderdir dedi.
Kadere inandı.
Ama
Kaderi ona inanmadı.
Bir Őey gōrdūm dedi.
Yoktur dediler.
Bir ile sıfır arasında
yaşayan her Şeyin adına
yemin ettiler.
Inandı.

Abdullah Yılmaz

Birinci Yılımız Adına

Bir gamzeli ölüm var yanaklarımda,
Sebebi sensizlik olur.
Yarın çıkarırsam seni gözlerimden,
Bir buselik yerim kalırsa yanaklarında,
Bunun adı dayanılmaz acı olur.
Doğmamış çocuklara okunmuş dualarımın arkasında,
Bazen eksik ve yarım durur sensizlik.
Silinmiş kaderler kitabı yazılırken lev-i mahfuzda,
Senin ismin fısıldandı kulağıma.
Düşünmek istemediğim tek şey sensizlik.
Ölümü ve cehennemi düşünmek bile,
Sensizliği düşünmek kadar korkutmuyor beni.
Sıraya girmemiş başı boş düşüncelerim var,
Gizlenmiş yuvalarında seni arıyorlar.
Bazen düşük kuruyorum cümlelerimi,
Bazen toplayıp bir sepete koyuyorum.
Bir öyle o zaman oluyor ki,
Dağıtıp saçıyorum bozuk para gibi.
Bu birinci yılımızda, yaşadığımız binlerce yıl,
Ve bizi bekleyecek o meçhul gemi,
Hangi limana demir atarsa atsın,
Düşlerimde korkup sana sığındığımda,
Bir kez daha hatırlatacak bana;
Seninle geçirmek istediğim binlerce yılı.
Ölümsüzlük senin avuçlarında bir yudum şarap olacak,
Kucağında ben yıllanmayı beklerken,
Hep sana susayan bir sevgili kalacak.

Abdullah Yılmaz

Biz

Biz hamburger çocukluğunda büyümüş,
Rakı sofralarında demlenmişiz.
Şıramız sağlam,
Şarabımız pek.

Abdullah Yılmaz

Bizim Evin Kedisi

Bizim evin kedisi
Lüks kedi.
Beyazının üzerinde,
Siyah lekeleri.
Uzun tırnakları,
Bal rengi gözleri,
Bizim evin sarı duvarları
Sıcacık sarıyor etrafı.
Bizim evin kedisi,
Sokak kedisi değil ki.
Ne yan gözle bakar fareye,
Ne de çöp tenekesine.
Soğuk nedir bilmez.
Doğuştan adı şanslı.
Demek hayvanın da talihlisi oluyormuş.
Bizim evin kedisi
Korkak,nankör,sevimli.
Ne de olsa;
Bizim evin kedisi.

Abdullah Yılmaz

Boyunca

Boyunca güzel hep.
Boyunca güzel
Selvi endām.
Boyunca yaşamak hayatı.
Boyunca kesip atmak
Gidenin arkasından.
Boyunca ağlamak
Doya doya...

Abdullah Yılmaz

Bozlak

Yenice'de bir zeytin ağacı
Of aman of! ! !
Taş deler, yağmur deler.
Vay anam vay! ! !
Yenice'de garip bir bozlak
Bağırır ciyak ciyak.
Dağların hörgücünde bir avcı.
Durur durur koparır
Bendeki bu acıyı.
Canım bozlak, cicim bozlak.
Söyle bana kim koydu seni
Bu kuşkonmaz kovanlığa.
Benek benek vücudunda saçma izleri.
Oy başıma gelenler! ! !
Vay başıma gelenler! ! !
Kahrolası bu avcı.

Abdullah Yılmaz

Bozuk Plak

Ne dilde yenilik
Ne de anlamda zenginlik
Tamirciye verilmiş
Bozuk bir plak.
Hep aynı notada
Parmak şaklatıyorum.

Abdullah Yılmaz

Bu Aralar

Bu aralar yaşamın anlamında bocalıyorum.
Doğan hocayı okumaya başladım.
Güneşin tıkırtısında uyandırdı beni.
Kitabın sayfaları yapışık ve un kokulu
Bir teknenin dibi gibi yeşil ve ıslak
Bu kaçış çok hızlı
Adımlar saklanıyorken birbirinden
Kaçamak yaşıyorum kendimden.
Ve birden çıkıyorsun karşıma
Allı pullu bir elbise
Elinin tersiyle itiyorsun beni
Hiç umursamıyorsun belli
O sandalyenin üçgen bacaklı ayaklarında
Küçük salyangozun yumuşak karnında
Sallanıyor bak şimdi dünler, bugünler, yarınlar
Daha ne kadar gideceksin, şaşıyorum
Kes artık kolumun ortasını
Fıskırsın aşk suları damarlardan
Ama bu kaçış hayır değil
Küskün doğmuşsun bu hayata
Gülerek öleceksin, biliyorum

Abdullah Yılmaz

Bu Değil

Aşk bencil insanların işi.
Ben seni değil,
Sizi seviyorum.

(senler siz olur zamanla)

Abdullah Yılmaz

Bu Gece

Bu gece yazasım gelmiyor.
Alkolün kudretine inanmak ister vücudum.
O meyhane senin bu meyhane benim.
Bu gece yazasım gelmiyor.
Sen misin yoksa sebebim?

Abdullah Yılmaz

Bu Gidiş

Yağmur son keman virtüözü
Dudaklarda ayrılık acısı.
Hangi mevsimde geldiğini
Hatırlamıyorum ama,
Hangi mevsimde gittiğini
Unutamıyorum.

Abdullah Yılmaz

Bu Son Artık

İçilirken kadehlerde Akdeniz
Kurur dudaklarım sevda tuzlarıyla.
Hasretinle eserse meltem
Çözülür yüreğim ağladığım kadarıyla.

İçtim kana kana aşkını
Yalnız geçen sarhoş sahillerde.
Mehtap da kaybettim sevdiğim kadını
Gecedен kalan boş şişelerde.

Abdullah Yılmaz

Bugün

Bugün güneş yerine ay doğdu.
Bugün erimez olacak,
Sırtıma sapladığım anılarım.
Bugün ay doğdu,
Güneş yerine.
İçimde öldürdüğüm insanlık olacak.
Dönüp dönüp bakacak geceme.
Bugün güneş yerine ay doğdu.

Abdullah Yılmaz

Buna Hakkın Yok

Hiçbir zaman hak etmediğin yerin var yüreğimde
Acele etme dönmek için
Nasıl olsa hakkın olmayacak hiçbir zaman

19.01.2010

Abdullah Yılmaz

Cami Minaresi

Bir cami minaresinde
Sırtı dayalı bir adamım.
Adamlığım içinde ezan sesleri.
Yüreğim pır pır eder.
Sıçrayacak günahlarım bedenimden.
Bir cami minaresinde
Sırtı dayalı bir adamım.
Birliğimi fark ettiğimde
İki basamaklı yaşlardaydım.
Birsiz geçen onca sene,
Nede çok yabancıymışım sayılara.
Bir cami minaresinde
Sırtı dayalı bir adamım.

Abdullah Yılmaz

Çektin Gittin

Gözyaşım oldun.
Damla damla aktın yüreğime.
Güneş gibi sevdim seni
Isıttın bedenimi.
Ne bir elveda, ne de son bir hoşça kal
Çektin gittin beni benden habersiz.
Eriyor yüreğim, üşüyor bedenim.
Ne güneş var artık ne de bir gülümseme.
Avutur oldum kendimi senin hayalinle.
Belki döner gelir seversin diye.
Ne arayan oldu ne de soran
Çektin gittin beni benden habersiz.
Bıraktın bende öyle bir iz.
Ne acılar unutulur ne de kaderimiz.
Sevmek ceza mı bana sensiz?
Çektin gittin beni benden habersiz.
Acım içimde dolaşır vücudumda
Suçmuş seni sevmek bahtımda.
Bir mahkum bekler uzaklarda.
Sevmek benim için tek bir umutta.
Çektin gittin beni benden habersiz.

Abdullah Yılmaz

Çocukluğum

Kitap okumak için çok erken yaşıyordım.
Elime geçen ilk kitaptı senin adın.
Çocukluğumda, hem de küçük çocukluğumda
Tekerleklerine çomak soktuğum arabalar vardı.
Sokakları tezek kokusu sarardı.
Kırlangıç sürüsü gibi kışneyen atlar arasında,
Ben yine çok küçük yaşıyordım, hem de çok küçük.
Adının harflerini elime aldığımı anlayamayacak kadar küçüktüm.
Küçük ellerim vardı,
Küçük yüreğim,
Küçük kelimelerimin arasında,
Büyük düşlerim vardı.
Düştüğüm durumu atlatacak kadar çocuksu hilelerim vardı.
Yazabilmek için kalemim,
Sevebilmek için yüreğim,
Suya bakıp ağlayacak,
Dağlara bakıp korkacak,
Gazete kağıtları arasında topladığım kuponlarım
Ve bir heyecanla beklediğim bisikletim vardı.

Abdullah Yılmaz

Damla Damla Yağ Üzerime

Serseri dolaşan sevda bulutları
Yağsın üzerine ince ince,
Usul, usul.
Benden bir damla katsın yüreğine
İz iz, çukur çukur.
Sonra sessizce kaybolsun karanlıkta.
Gözlerin isyan etsin, karışsın sularıma.
Yüreğindeki benim damlalarım.
Yıldızlar şahidim, ay takipçin.
Öylece çekip git.
Bir gün sel olacak o damlalar.
Kanın kanıma, canın canıma katılacak.
Yıldızlar şahidim, ay takipçin.
Öylece çekip git.
Sahte baharlar sardığında etrafını
Aldanma kış güneşine.
Yıldızlar sönüp ay kaybolduğunda.
Damlalar kuruyup çoraklaştığında.
Boyanır kırmızı güller papatya sarısına.
Tanrı almıştır o zaman
Beni yanına.

Abdullah Yılmaz

Damlalar

Kuru damlalar
Bazen ıslak,silik,ve yaşı
Toprakta,havada,ve gözlerde
Acı çığıklarda,hislerde,gönüllerde
Kuru damlalar
Bazen bir tomurcukta
Filizde,sürgünde,yaprakta
Ama her seferinde sebepsiz
Ve her seferinde nedensiz
Kuru damlalar
Onlar her yerde.

(onlar küçük hainler)

Abdullah Yılmaz

Dayanılmaz Hafiflik

Daha önceleri çok yazdım.
Çok söyledim.
Bir sebebi olmalı insanın,
Yazabilmek için dedim.
Şimdi sorarsanız vazgeçtim.
Vazgeçtim dedim sevdiklerimden.
Hayallerimi bir çuvala doldurdum.
Ağzını sokaktaki hurdacıdan aldığım iple boğdum.
Bahçeye indim.
Yeni yağmur yağmış toprak
Mis gibi kokuyor gözlerimde.
Uzun tırnaklarımın arasına dolan toprağa aldırış etmeden
Kazmaya başladım.
Kazdıkça geçmişimle yüzleştim.
Acılarım yağmurun etkisiyle olacak,
Kabararak üzerime geldi.
Onlar geldikçe ben tırnaklarımı
Biraz daha sertçe sapladım toprağa.
Ellerim yandı, acıdım ve ağladım.
Sonunda gömebildim çuvalımı.
Ayağa kalktım,
Ciğerlerime temiz bir hava çektim.
Artık bir tüy kadar hafiftim.
Yağmur hala yağıyor,
Beklenen,
Bu fidan da dikiş tutmayacak.

Abdullah Yılmaz

Değerler

Bilmediğim bir şeyden
Öğrendiğim bir şey var.
Adı: ölüm
Elimde tuttuğum halde
Ne olduğunu anlayamadığım şey
Adı: sevgi
Her şey onun için dediğimiz
Evrensel kelimelerle süslediğimiz
Sonra bir çırpıda terk ettiğimiz
Adı: paylaşmak
Ve ben kendim olarak
Diyorum ki:
İsimleri olupta tutunamadığımız
Bu değerleri yok sayarsam.....

Abdullah Yılmaz

Değirmen

Ne malım olsun
Ne de tapum.
Gayri biktım
Paradan gelecek hayıra.
Deniz kenarında
Küçük bir kulübem olsun.
Hem de dalganın ayaklarımı yaladığı.
Üstü palmiye yapraklarıyla kapalı olsun ki
Yaz sıcağında haşlanmayayım.
Kışı sorarsanız
Boş verin kışı
Pek sevişmeyiz kendisiyle.
Önünde ufak bir su değirmeni
Ve ben dönen çarklara baktıkça
Kendi kendime sorayım.
Bu devran daha ne kadar döne?

Abdullah Yılmaz

Değişen Ne Ki

Dünden bugüne ne değişti?
Sen değiştin.
Ben değiştim.
Zorlamadan yaşanılmıyor hayat.
Her şeyi yerli yerinde bırakmamalı.
Zorlamakla sevmiyor insan.
Önce gönül istemeli.
Senden önce.
Benden önce.

Abdullah Yılmaz

Deniz

Bir deniz olsam uzak diyarlarda.
Yağsam üzerine çisil çisil.
Sonra güneş olsam merhaba desem.
Yansıtısam seni gökyüzüne.

Bir deniz olsam uzak diyarlarda.
Öpsem seni köpük köpük.
Bir koy olsam bittiğin yerde.
Uzansam sana okşasam seni.

Bir deniz olsam uzak diyarlarda.
Bir şehir olsan kurulsan kenarıma.
Sonra tatlı bir meltem olsun.
Tutsan elimi hep yanımda kalsan.

Abdullah Yılmaz

Dolmuş

Ayakta çekilmiyor şehir içi yolculuk.
Yazabilmek için,oturmalı ceylan derisi koltuklara,
Birde sabahın bu saatinde uyuya kalsa yaşlılar.

Abdullah Yılmaz

Dostluk

Dostluğun kokusu siner üzerime.
Aşk, sevgi, muhabbet
Dalında güzel koparılmadıkça.
Sevgiyle sulanır meyveler.
Güne döner yüzünü.
Bir kuş gelse de konsa dalıma
Tatsa aşk şarabımdan.
Kanat çırpırsa acı acı
Sarhoş ötsen sahillerde.
Dostluğun kokusu sinmiş üzerime.

Abdullah Yılmaz

Dostum

İşte küçük odamın
Küçük sandalyesindeyim.
Ve yine yazıyorum.
Ne havada
Ne de suda sebepim.
Yazmak bahane değil.
Sen diyeceğim ama
Bir sen değil.
Üşüyorum galiba.
Eğlerim eskisi kadar titrek
Gönlüm uzun yolculuklara hasret.
Küçük odamın küçük sandalyesindeyim.
Ama bu sefer diyorum.
Elim kaleme varmıyor.
Yeni bir başlangıç sayıklıyorum
Taze mürekkep kokusunda.
Ve sen karışyorsun sayfalara.
Kah mürekkepsin
Kah ağlayan çocuk
Canım ne isterse o.
Ve ben küçük odamın
Küçük sandalyesindeyim.
Unutmadan söyleyeyim.
Seni anlatıyorum.

(Paylaşmak insana mahsus değil)

Abdullah Yılmaz

Dört Yol Ağızı

Sanırım uzak kalmak istiyor benden.
Dün arabada gördüm.
Yüzüme bile bakmadı.
Bir ayağı gazda
Bir eli direksiyonda
Kaçıp gitmek istedi.
Bagajına doldurduğu acılarla,
Kaybolup gitti.
Ben ise
Görmemezlikten geldim.

(O meşhur dört yol ağzındayım. Dön gel yine. Bekliyorum)

Abdullah Yılmaz

Dünya

Kahpe dünya!
Döner durursunda,
Aldanmazsın
Yanaklarımdan süzülen yaşlara.
Sevmez misin sende aşık olduğunda?
Ne tuhaf bir dünya.

Abdullah Yılmaz

Düz yazı ve şiir

Düz yazı gibi bir şey
Seni sevmek.
Her cümleye büyük harfle başlamak.
Ardı sıra küçülen harfler
Ve sonunda bir nokta.
Bu yüzden şiir yazmayı seviyorum.
Başında ben,
Ortasında sen
Sonunda sen ile ben.
Hiç bir noktalamaya takılmadan
Unutmak için yazıyorum.

Abdullah Yılmaz

Ecelim

Œeytana hazır ol emri verdim.
Äzrailin durumu ne?
Hazırlasınlar vakitsiz namazı.
Geliyorum.

Abdullah Yılmaz

Eczane

Boğazım ağrıyor
Yutkundüğüm acılarım
Yüreğime batıyor.
Gecenin bir saatinde
Sana dair her şey
Yeniden canlanıyor.
Gündüzün karanlığında bir ay
Ümitlerim tükeniyor
Biliyorum gelmeyeceksin
Ne olursa olsun
Ben inatla ilaçlarımı almaya
Devam edeceğim
Senin isminle boyanmış
O tabelalı
Eczaneden.

Abdullah Yılmaz

Ekmek Kavgası

Kolsuz yelek giymişim sabahın köründe.
Hangi akla hizmet ise!
Üşüdüm desem başım ağrımaz.
Her gün bu ekmek kavgası öldürüyor beni.

Abdullah Yılmaz

Elveda Sana

Benimkisi acılar denizinde boğulmak.
Çok değil yaşamak korkum.
Fırtınalı bir günde demir almak.
Ölümün bağına yavaşça sokulmak.
Benimkisi acılar denizinde boğulmak

Benimkisi acılar denizinde boğulmak.
Beyhude geçen yıllara bakıp
Özlem gidermek sevdiklerimle.
Ve son defa pişman olmak
Yapamadıklarımından.
Benimkisi acılar denizinde boğulmak.

Benimkisi acılar denizinde boğulmak.
Kaygım ayaklarımın üzerinde durmak.
Ne fazla sevmek ne de fazla sevilmek.
Varlığımın içinde gömülmek.
Benimkisi acılar denizinde boğulmak

Benimkisi acılar denizinde boğulmak.
Derdim, tasam seni yazamamak.
Ve anlatamamak seni bu son yağmurlara.
Bir avuç sevenim olursa musalla taşımda.
Bilsinler ki
Benimkisi acılar denizinde boğulmak.

(Boğulmak ama son nefeste gülerek)

Abdullah Yılmaz

Fırıldak Necati Ve Mercimek Süleyman

Rüzgar yalın ayak geçer dedi
Fırıldak Necati.
Tüyün bile kıpırdamaz.
O da aldırmamıştı bu lafa,
Mercimek Süleyman.
Ateş olsa beni yakar
Sanane der gibi baktı.
Bir daha düşündü elini beline götürmeyi
Dayanamadı.
Saat tam 12 yi gösterirken
Mahalleli kapı pencere korkak.
Bu hikaye burada bitmeyecek
Bunu herkes biliyordu.

(Devam Edecek...)

Abdullah Yılmaz

Fırıldak Necati Ve MercümeK Süeyman İki

Fırıldak Necati son kez düşündü sevdiklerini
Ve
Gözlerinden kayan bir damla yaş ile boğulmaya başladı
Geçmişinde.
MercümeK Süeyman daha sakindi.
Onun için sıradan bir işti bu.
Kendinden emin bir tavırla,
Kiskıvrak yakalayiverdi mercümeK süeymanın geçmişini.

Abdullah Yılmaz

Firavun

Kaç insan bilir
Gerçek duanın manasını?
Ve kaç insan gördü
Gerçek ruhun esrarını?
Neden yalvarıyor bu eller?
Daha çok koşturacak peşinden
Firavun kılıklı insanlar.
Bana sorma gerisini.
Ölüm sana gelmeden.

Abdullah Yılmaz

Gece ve Gündüz

Gece
Kapkaranlık bir örtü
Parmaklarımın ucundan damlıyor
Gündüz
Sadece ve sade
Karanlığın yokluğunda nefes alıyor
Gece
İstemsiz çırpınışların çaresizliğinde
Şeytanın avukatlığını yapıyor
Gündüz
Ardı sıra bir gürültü
İçinde derin bir varoluş yatıyor
Mümkünsüzlüğün sesi
Gecenin yarısını gündüze katıp
Bir varoluş çığığı atıyor
Duyuyor musun?

Abdullah Yılmaz

Gölge

Dün gölgelerinin anlamsızlığını öğrendim.
Seni sevmenin anlamsızlığı kadar.
Seni gerçekte hiç sevmemenin
Ne kadar gerçek olduğunu öğrendim.

Sadece sen mi diye sordum kendime
Yansımaların sahteliğini de öğrendim.
Sevdiklerimin ne kadar gölge olduğu gibi
Gözlerimin hainliğini de öğrendim.

Ben gördüğümün yansımasıydım.
Gözümde kalın camlı bir gözlük
Ve benden daha parlak bir ışık
Her şeyin ne kadar boş olduğunu öğrendim.
Boşluktaki anlamsızlığı gördüm.
Gölgede oyunlar son perdesini sunarken
Perdenin arkasına geçileceğini öğrendim.

Abdullah Yılmaz

Göreyim Dedim

Doğumumu hatırlıyorum da
Dünya gözüyle göreyim dedim seni.
Benim sevdam sana
Ezelden beri.

Abdullah Yılmaz

Görüyorum

Bir gün gelecek, görüyorum.
O acıyla sarılacağım kaleme
Çala kalem.
Çok korkuyorum

Abdullah Yılmaz

Gözlerim Açık

Geceleri korkar oldum uyumaktan
Bir huzursuzluktur vicdan yapan
Olursa rüyalar ahiretimiz
Gözleri açık gömerler beni

Abdullah Yılmaz

Güvercin

Bir pencere açıyordu hayata,
Ardından güvercinlerin çırpınışı,
Cami avlusu çığlık çığlık.

Abdullah Yılmaz

Halilim

Kalleş bir pusuya düştü Halilim.
Dağların efendisi, beylerbeyi Halilim.
Gözü pekti, mertti, deliydi.
Sormadı kimseye kendi yolunu Halilim.
Doğru bildiğiydi doğrusu.
Yazmadı kitabında kalleşlik.
Sözünün eriydi, güvenilirirdi Halilim.
Boyun eğmeden yaşadı ömrü boyunca.
Adalet hep yoldaşığı atıyla.
Kıyamazdı uçan kuşa, ala geyiğe.
Merhametliydi, adaletliydi, asiydi.
Dağlarla birlikte yürürdü Halilim.
Ağaçlar secde ederdi önünde.
Kurdu kuşa dost bildi sevdiklerini.
Aklına gelmezdi hain bir pusu.
Sezemedi doğa anadaki tuhafılığı.
Sular tersine akar oldu Halilim.
Kuşlar çığlık atar oldu Halilim.
Güneş korkak bulutların ardında
Bir arı vızıltısı hissetti vücudunda
Kanlar boşaldı yüreğinden.
Bilemedi Halilim doğru yola taş koyanları.
Bu dünyanın kimseye kalmayacağını.
Yamandı, kıvraktı ama kaçamadı Halilim.

Abdullah Yılmaz

Hangi İklim

Ay dolansın etrafımızda,
Güneş perde perde eriyip gitsin.
Ben sensiz sulara yansırken,
Hangi iklimdeyim nereden bileceksin?

Üşüsün titrek bedenim,
Kahır ormanlarında yapayalnız.
Bir yangın çıkarırken yüreğim
Hangi iklimdeyim nereden bileceksin?

Abdullah Yılmaz

Hangi Mevsim?

O sıcak gülüşünde
Bir kış günü yakaladım.
Doğru söyle!
Bu mevsim hangi mevsim?

Abdullah Yılmaz

Hasret

Rüzgara ölüm karışmış
Hasretlik sen kokuyor.

Abdullah Yılmaz

Hayal

Aya yürüdüm dün gece.
Yalnızlığımın ısıttığı sulara yansdım.
Durgun sulardaki balık oldum.
Korktum ışıktan, karanlığa kaçtım.

Yıldızlara yürüdüm dün gece.
Umut oldum uzak diyarlardaki sevdalara
Unuttum yalnızlığımı, çil çil oldu bedenim.
Bir kıvılcım oldum parlamdım gökyüzünde.

Ben ben oldum dün gece.
Anladım bir parçammış ay, yıldız, sular...
Yalnız değilmişim, yalnızlığımın içinde.
Gökyüzündeki yıldızlar sönmedikçe.

Abdullah Yılmaz

Herkes

Herkes Olma
Herkes olursan
Herkes gibi olursun

Abdullah Yılmaz

İçimde Bir Sıkıntı

İçimde bir sıkıntı
Dolanıp duruyor.
Bedenim ters yüz edilmiş.
Herhalde üşümüştür tenim.
İçimde bağıyor,
Soğuk yalnızlığım.
Yıllar ve çok yıllardır
Bağrıma basıyorum hayalini.
Hayalin vurup gidecek.
Ellerinin güzelliği,
Gözlerinin rengine eşlik edecek.
Yüzündeki çiller
Göz bebeklerinde eriyecek.
Teninin pamuksu saflığı
Bir kış gününde
Yağan karı kışkandıracak.
Tüm şiirler sana yazılacak.
Ve tüm şarkılar seni hatırlatacak.

Abdullah Yılmaz

İnadına...

İnadına insan olmak
İnadına.....
Öfke bahane, kin bahane.
Hayattan nefret ettiğin kadar terlemek bahane.
Kanat çırpışlarını duymak bir kuşun,
Gönül hazinenle doldurmak kumbaraları.
İnadına insan olmak
İnadına.....
Nefret tarlalarını sulamak
Yorgun sokaklar boyunca yağın sevgi damlalarıyla.
Bir umut yeşertmek başakta, buğdayda, pamukta.
Denizin gölgesinde oturmak
Ve sessizce yenmek içindeki canavarı.
Nedensiz sevmek dostu düşmanı.
İnadına insan olmak
İnadına.....

Abdullah Yılmaz

İnanma Sakın

Ben sana aşıkmişim.
İnanma bunlara.
Yalan söylüyorlar yalan.
Anlatmak için çok uğraştım mahalleliye.
Çocukça bir şeydi geçti gitti dedim.
Hala anlamıyorlar, inanmıyorlar.
Ben sana aşıkmişim.
Dün seni sormuşum çalıştığın yere.
Yolunu gözlüyormuşum sokak başında.
Sonra bir de mektup yazmışım.
Gül kokulu kağıtlar kullanmışım.
Renk renk kalpler çizmişim etrafına.
Bunu da postacı Mehmet efendiden öğrendim.
Ben sana aşıkmişim.
Tüm mahallelinin dilindeyim artık.
Hani bir gören olsa gam yemeyeceğim.
Dedikodu yalan bunlar, inanma.
Ben sana aşıkmişim.

Abdullah Yılmaz

İnanmıyor Ki

Dün kendime;
Bırak böyle yaşamayı dedim.
Kahrolası dilim söylüyor da
Yanından bile geçmiyor yüreğim.

Abdullah Yılmaz

İstanbul

İnsanın evi;
Kendini güvende hissettiği yerdir.
Dünyayı önüme serseler;
Yaşayamam bu kentte.

Abdullah Yılmaz

İşim Ve Derdim

Ben bir işçiyim.

İşim:

Hasretin vuslata gebe olduğu gemilerde çalışmak.

Çok para kazanmak değil derdim.

Derdim:

Liman liman dolaşmak.

Abdullah Yılmaz

İşte Böyle

Böyle bir günde aşık olmalı insan.
Böyle bir günde bitmeli
Sevgiliye duyulan hasret.
Yavaşça beklenmeli dalgaların durgunluğu.
Gözlerden uçurumlar geçmeli.
Ve böyle günde hissedilmeli
Duyguların en yücesi.
Çıkıp gidesi gelmeli insanın
Bir dağ başına ve tek başına.
Yine böyle bir günde unutmak
Ellerinin güzelliğini
Dudaklarının ateşini.
Kumdan kaleler yapmak
Denizlere inat
Sana inat.
Yıkılacaksa böyle günde yıkılmalı insan.
Dağların eteklerine kapanmalı.
Göz pınarlarını kurutmalı.
Ve böyle günde umut olmalı
Güneş,deniz,dağlar
Düşenin dostu misali.
Ve ölecekse böyle günde ölmeli insan.
Ölümün
Kötü bir şaka olduğunu anlamadan.

(Teşekkürler Antalyam bu güzel Aralık ayı için)

Abdullah Yılmaz

İtham

Sırf sana;
Kalemimin ucundasın
Bu bir tehdit.

Abdullah Yılmaz

Kadeh

Çaldım aşkı keleklerden.
İsyân etti gündüz gecelerden.
Sevda çağlayanları aktı yüreğime.
Duruldum hayalinle, sessizce.

Sevda okları buldu yüreğimi.
Tanrı sormuştur son dileğimi.
Bir şarap olayım kadehte.
Yudum yudum yerleşeyim yüreğine.

Abdullah Yılmaz

Kaldırımlar

Kaldırımlarda karşılaşmak vardır ya
Dost, akraba, tanıdık..
Vallahi zordur el uzatmak
Gözlerine bakmak, boyun bükmek
Duyasımda gelmez, göresimde
Zordur bilirim umursamamak
Dediklerine, duyduklarına, bakışlarına
Hep benzer başlayıp,
Benzer biten sorulara
Zordur bilirim yaşamak
Başkalarının boş gördüğünü
Senin hep dolu görmen.
Ama zordur da kendine güvenmek
Hep aynı kelimelerde aynı vurguyu söylemek.
Ve basmamak
Doğru bildiğin yolda kutsal ekinlere
Cesaret ister, sabır ister
Yürek ister.

Abdullah Yılmaz

Kanıt

Zincir prangalardan geçeli çok olmuş,
Bakışlarında eski bir hava,
Nereden eseceğini bilmeyen bir rüzgar,
Karışmış ellerinde ıslanan bir serçe.
Sebebini çok sormasan da,
Seni sevişimin bu dönüm noktasında
Gökyüzü kadar mavi bir delil.

Abdullah Yılmaz

Kaplumbağa

Hayat bir fisiltı
Duyarsın ama anlayamazsın

Kaplumbağa ne güzel
Sirtında taşır dermanını

Abdullah Yılmaz

Kayıp Aranıyor

Bilinmez ki;
Bu seni kaçınıcı sevişim,
Ve kaçınıcı terk edişim.

Abdullah Yılmaz

Kelimelerim

Sonunu bildiğim
Bir başlangıcın içindeyim.
Sen varsın yarı ortasında,
Diğer yarısında ben.
Yok ki Türkün akli bende
Ne kaçarken geliyor
Ne de....
Akli başına.
Bu sebepten durur başucumda
Okuduğum kitaplar.
Yazarken gelmeyen kelimeler
Uyurken gelsin diye.

Abdullah Yılmaz

Kır Çiçeği

Selam aldım kır çiçeklerinden,
Baharın gözleri mağmur,
İçimi bırakasım var uçurumlara.

03.04.2010

Abdullah Yılmaz

Kıvırcık

Bir Kıvırcık saçların kaldı aklımda.
Unuttum güneş toplayan gözlerini.
Rüyalarımda yaşatırken seni,
Öldürdün gündüzümü gecemi.

Ağlasam duymazsın beni,
Göz yaşlarım kaybolurken ufukta.
Bir haber bekler oldum senden.
Hayalin gitti, sesin kulaklarımda.

Abdullah Yılmaz

Kim Demiş?

Kim demiş yarın ağlayacak mışım?
Hasret bu değil mi?
Çekip gidecek olan sen değil misin?
Sonbahara inat sallanan yapraklarda
Bir çırpınış yeşertmek
Benim işim değil.
Kim demiş yarın gülecek mişim?
Biliyorum yalanda değil seni sevmediğim
Her tuzu çekilen gölde
Gülerek beklediğim.
Kim bilir söyle kim bilir?

Abdullah Yılmaz

Kitapçı Kız

Cadde yine kalabalık
Sandalyesine oturmuş
Elinde sigara, kahvesini yudumluyor.
Başında siyah bir bere
Ve bereye çarpan rüzgar tanecikleri
Anlamsız bakıyor.
Derdi para kazanmak mı?
Yoksa zevk için mi satıyor kitapları
Bilemiyorum.
Ama saat gibi her sabah
Aynı yerde yine sarı masalı tezgah
Kan bulaşığı kırmızı eşofmanıyla
Gelen geçene de bakmıyor pek.
Arada bir göz gezdiriyor tezgahına
Düşen kalkan kitap var mı diye
Zor kızım hayatı kazanmak
Satılan üç beş kitap olsa da.
(küçük bir zarfla geleceğim sana, şaşıracaksın)

Abdullah Yılmaz

Kordon Sarhoşları

İzmirde kordon sarhoşları vardır
Körfeze düşmemek için zorlanan

25.03.2010

Abdullah Yılmaz

Korkarım

Başka bahara kaldı yaz.
Dikenleri üzerinde gül bahçeleri,
Açmaz diye korkarım.
Neden küskün yapraklar?
Sevda kokusu sinmiş üzerlerine.
Ruhumu sevsen de alamazsın.
Ayrılık rüzgarları değmez
Sevgi çemberlerinde yanan ateşe.
Yine başka bahara kaldı yaz.
Aldanır oldum yine ben

Abdullah Yılmaz

Korkularım

İçimi sıyıran korkularım var.
Hazımsız.
Yönlendirilmiş korkular.
Çok korkuyorum.

Abdullah Yılmaz

Körfez

Burnumda hiç eskimeyen bir aşk kokusu.
Uykumun derinliklerinde bağılıyor,
Çamura saplanmış gözlerinin rengi.
Geceler çok uzun buralarda.
Gündüzler ise utangaç bir sessizliğin içinde.
Kavurup atıyor susuzluğun masumiyetini.
Bir mülteci gözü var uzaklarda.
Umudunu yıkık dökük bir duvara yaslamış.
Neden renkler anlamsız?
Hangi renk kurban edilir gözlerin için?
Dağlar bulutların koynuna bir hançer gibi saplandığında,
Yine sen düştün aklıma.
Tutup kaldırasım gelir zamanı yerden.
Tacından utanmış bir kral korkaklığı yaşarken ben,
Körfezler hiç bu kadar soğuk olmamıştı.
Yanmak mı gerekir bir çöl ateşinde?
Hangi renk kurban edilir gözlerin için?
Burnumda hiç eskimeyen bir aşk kokusu.
Bir martının kanatlarında uçuyor kokun.
Senin körfezinden
Benim körfezime.

Abdullah Yılmaz

Küp Şeker

Karşımdaydın yine.
Hem de tam karşımda.
Hatırlar mısın o ilk sözcükleri?
Kanıma karıştırmıştın o küp şekerleri.
Sen titrek, ben korkak.
Yaşayan bilirdi bu duyguyu.
Gözlerimizdeki telaş, garsonun servisi,
Hepsi aynı masadaydı.
İki küçük küp şekerdi ellerimizde parçalanan.
Ta ki evet cevabıyla kurtuldular.
Unutmayacağım derken çay fincanlarımız
Bir masalmış iki küçük küp şeker.
Şimdi ayrı fincanlarda eriyor.
Şensiz, bensiz, sessiz.

Abdullah Yılmaz

Lafım sana

Her sabah gözlerimi kapatırım.
Göz bebeklerimde şimşekler çakar.
Lafı sana getirmeden,
Bir şiir yazarım.

Abdullah Yılmaz

Lagertha'ya Ağıt

Lagertha'nın gözlerine bakıyorum
Teninde bir okyanus soğukluğu
Uşüyorum.

Lagertha'nın gözlerine bakıyorum
Akdeniz ile yıkanmamış saçlarının
Kokusunu görüyorum
Üzölüyorum.

Lagertha'nın gözlerine bakıyorum
Paylaşmaman gereken bir sırrı
Paylaşmanın verdiği mahcubiyetle
Valhala'da Odin'in huzurunda
Bekliyorum.

Abdullah Yılmaz

Mefta

Henüz iki günlük ölüyüm.
Toprağında yosun kokusu.
Memleket havası çekesi gelir
Çürümüş ciğerlerim.

Abdullah Yılmaz

Merhamet

Hiç gücüm kalmadı ki,
Boğulmakta olan bir böceği kurtaracak kadar..

Abdullah Yılmaz

Mesafem

Gece sessiz
Kulaklarımda adımlarımın sesi.

İki gün yeter ayrı kalmak
Seni doyasıya özlemek için.

Ve ben
Uzun ve çok uzun yıllar sonra
İşte
Sana bu kadar yakınım.
Sen farkında mısın?

Abdullah Yılmaz

Nağmeler

Dalga dalga olursa ay
Bir taş atmışımıdır suya.
Perde perde erirse nağmeler
Kabarır yüreğim sel sel.

Söyle bana papatya mı gül mü?
Nerelerde gezer bül bül?
Ufak bir dal olayım sümbül.
Değerse tenin tenime
Yanarım kül kül.

Abdullah Yılmaz

Ne Ararsın Buralarda

Yıldızlı sabahlardan geçerken
Umulmadık bir düş çıktı karşıma.
Ne ararsın bu soğuk kentte.
Hep hayalimdin, Şimdi kaderimsin.

Nasıl bir endamdır ki
Bu karanlıkları aydınlatan.
Bir melekmiŐ meğer cennetten kaçan.
Sorarım Tanrıya
Bir düş m gerçek mi?
Mahvettin bendeki beni.

Abdullah Yılmaz

Ne Bu Soğuk

Sokak ortasında mıyım neyim?
Nedir bu yağmur bu soğuk?
Bedenimden gelen sese kulak vereyim.
Ne titrersin uyuşuk.

Abdullah Yılmaz

Ne Dersin?

Issız bir okyanusun ortasında
Küçük bir ada olsam
Yüzer gelir misin bana?
Fırtınalara inat.
Bana inat.
Ya yüce dağların başında
Ot bitmeyen kurak topraklarda
Susuz bir fidan olsam.
Damla damla olup
Yağar mısın bana?
Ah be güzelim sözler aynı gözlerde değil artık.

Abdullah Yılmaz

Ne Güzel

İçkiye alışık değilim
Bu akşamın hatırına içiyorum.
Bu meyhanede,
Bu masada,
Ve bu muhabbette
Ölüm konuşulacak değil ya.

(Ah be dostların ne iyi ettikte geldik buraya)

Abdullah Yılmaz

Neden

Neden hep güzeldir denizi olan şehirler?
Ve
Neden mideye kabuğunda erir düşlerim?

25.03.2010

Abdullah Yılmaz

Neredesin

Aramaktayım.
Henüz bulamadım.
Telaşlanmayın.
Bulunca size de söyleyeceğim.

Abdullah Yılmaz

Niyetim Yok

İsteğim değildi seni kırmak,
Lale bahçesinden bir gül koparmak.
Kolay olmadı sana anlatmak.
Ne çare ki kırılanı onarmak.
Unutmaktır yağmurda ıslanmak.
Reva değildir, buluttan nem kapmak.

Abdullah Yılmaz

Nokta Ve Virgöl

Beynimde;
Kopuk siyahlar
Makaslanmış anılar,
Bir cümle etmeyen kelimeler.

Abdullah Yılmaz

Olsaydım Eğer

Bu gün Doğmuş olsaydım eğer;
Tadından yenmezdi hayat.
O gündür bu gündür,
Ağlayacakmışım gibi gelir hayat.

Abdullah Yılmaz

Orhan Veli'nin Kedisi

DüŒe kalka öğrendim
Bu düŒük cümleleri.
Etrafımda toplandılar.
Havada ağır bir ilaç kokusu.
Sağmalıyor Orhan Veli'nin kedisi.

Abdullah Yılmaz

Orhan Veli'ye Yanıt

Vicdanlarımız
Meze olmuş rakı sofralarında
Dolaşıyor
Elden ele
Dudaktan dudağa
Ne Suriye savaşı
Ne de kovid-19 salgını
Bir elinde TV kumandası
Bir elinde akıllı telefonu
Umurunda mı Dünya.

Abdullah Yılmaz

Ortasındayım

Daha yeni vurdum bıçağı
Gövdemin tam ortasına.
Çekip çıkaracağım seni.

Abdullah Yılmaz

Öf Desem

Sıkıldım aynı harflerden.
Aynı harflerle kurulan cümlelerden.
Ve aynı kelimelerle anlatılan hislerden.
Sıkıldım aynı yüzlerden
Aynı yüzlere bakarak zoraki gülümsemeyi.
Aynı yüzlerden aşk dilenmeyi.
Sıkıldım aynı aşklardan.
Sonu bitmek bilmeyen acılardan.
Sıkıldım bu dünyadan.
Aydan, güneşten, yıldızlardan.
Güneşin bendeki gölgesinden.
Ayın sahte ışığından.
Yıldızların donuk bakışlarından.
Evet sıkıldım artık sıkıldım.

Abdullah Yılmaz

Öfke

Ödünç alınmıyor ki sabır.
Dişleridir tek şahidi.
Kucaklaşırlar birbirlerine.
Hiç ayrılmayacakmış gibi.

Abdullah Yılmaz

Öğüt

Nefretime bir kepçe daldırarak
Bulabileceğin bir acı arıyorsan,
Yanıyorsun.
Şimdi beni iyi dinle!
Gözünü ve kulağını iyi aç!
Tuzumda bir isyan tadı var.
Ezilmiş insanlığın haykırışı var.
Tüyü bitmemiş çocukların kanı var.
Üzerlerine yağmur misali yağarken ölüm,
Benim yüreğimde, aklımda ağlayan bir çocuk var.
Belki bir sene, belki de on bin sene.
Her zaman büyük balık olmuştur bu denizlerde.
Ama hiçbir büyük balık;
Bu kadar çok haramilik yapmamış yeryüzünde.
Haram lokmalar sıra sıra olmuş inerken midelere;
Kim bilir teri kurumamış kaç alın teri var.
Bu bir haykırış insanlığa;
İçinde merhametle karışık acıma var.
Sever, sevilir, sayılsan da bu dünyada.
Unutma! bir de bunun öteki tarafı var.

Abdullah Yılmaz

Ökçeli Kadın

Sen, yüksek ökçeli kadın
Fırtınanın kopardığı dal
Yağmurun dalgası
Suyun tadı
Yaşamın anlamı
Sen, yüksek ökçeli kadın
Dumanın isı
Karanlığın düşmanı
Gecenin gündüzü
Varlığımın çaresi
Sen, yüksek ökçeli kadın
Siyahdaki beyaz
Topraktaki su
Denizdeki balık
Güneşteki ışık
Sen, yüksek ökçeli kadın

(Dilim varmıyor seni tarif etmeye, kusura bakma)

Abdullah Yılmaz

Öldürürsün Beni

Gönlüm bir bardak su
Yarısı dolu
Yarısı boş.
Ne boş tarafından bakasım gelir
Ne de dolu tarafından.
Bu sevda öldürüyor beni.

Abdullah Yılmaz

Ölesiye

Bir battaniye
Bir yastık
Bir de yatak
Geceye sığınmak bu olsa gerek

Olaki büründün ete kemiğe
Vallahi sevmezdim seni ölesiye

Abdullah Yılmaz

Öyle Boş Bakıyorsun

Ben ise oradayım.
Oturmuş ıslak günlerde
Sana bakıyor, doyamıyorum.
Ben ise oradayım.
Çıplak bakışlı sokak lambasının altındasın.
Rüzgar eteklerinde dalga dalga.
Her yer karanlık.
Vücudun ise aydınlık.
Ellerini kavuşturmuş
Üşür gibisin
Sokak lambasını altında.
Ben ise oradayım.
Ve sessizce süzüyorum seni.
Bir derdin var anlıyorum.
Sen ise sokak lambasının altında
Gözlerin sönük, yüzün donuk
Boş bakıyorsun denize
Dalgaların dövdüğü o sahilde
Ne düşünüyorsun bilemiyorum.
Ben ise oradayım.
Belli ki bıkmışsın hayattan.
Omuzların çökmüş
Yorgunluktan, isyandan.
Yalanda değil güzel olmadığın.
Yüksek ökçeli topuklarında
O güzelim ayazlar
Sokak lambasının altında
Elli yıllık evli gelin gibi.
Ben ise oradayım
Ne adını bilirim, ne adresini.
Dert küpü olmuş şu dünyada
Bir hata daha yapacaksan
Tekrar düşün derim uzaktan.
Değmez güzelim.
İnan ki değmez bu hayat.
Sana verdiğini sen ondan almadan.

(Ruhumda ölümsüzleştiğin an.)

Abdullah Yılmaz

Özlediğim Saatler

Bu gece ayrılışımızın ilk gecesi,
Gece biraz daha soğuk gelir insana.
Bedenin titrer gibi düşünür,
Senden eşlik eder onu düşünürsün.
Hiç içinden çıkılmayacak bir labirent,
Olsa da hayat, sen onu düşünerek
Avunursun, yüreğinin boş telleri,
Hızla atılan bir mızrak gibi,
Giderken hedefine, sen yine
Düşünürsün onu. Artık o çıkmaz
Sokakların sonunda umutla
Dönüşünü beklediğin vurdum duymaz
Şu çingirtılarında sesini kulaklarımda
İstedığın, bir baykuşun sıcak gözlerinde
Yüzünde gülümsemeler istediğin.
Hasretle umudun karışıp alabora
Ettiği dünyada beklediğin uzun yollarda
Gözlerine eklediğin çamurumsu
Özlemin bir ressam edasıyla çizip
Attığı kaleminin sevgiden bahsederken
Kullandığın tükenmezliğin tam ortasındasın.
O çıkıp gelecek, seni nasıl bırakıp
Gittiyse, gittiği o güne küfredip dönecek
Sen beklemeye devam ettikçe,
O da, sen de, dünya da, dönecek.

Abdullah Yılmaz

Özlediğim Saatler İki

Bedenimde sallanan bir yüreğim var,
Özlediğim bu saatlerde
Sesin ayrı bir güzel gelir kulağıma
Telefona her yaklaştırdığımda kalbime
Atacak olurum kendimi uçurumlardan.
Seni istediğim bu saatlerde,
Datça da bir yelkenli yol alır,
Rüzgar doldurur ensesine.
Birde yalnızlığın tokadı var yüreğimde.
Kıpkırmızı beş parmak izi yanaklarımda,
Seni özlediğim bu saatlerde,
Çıkıp gelirsin diye bekliyorum.

Abdullah Yılmaz

Parçalandım

Parçalarım savrulmuş
Darmadağan, kırık ve eksik.
Hayatımın her köşesinde
Yalnız, heyecanlı, aramaklı.
Parçalarım savrulmuş
Kırık, dökük
Umutsuz, çaresiz.
Beni bekliyor.

Abdullah Yılmaz

Pencerem Açık

Bu gece
Hafifçe aralık bırakacağım
Odamın penceresini.
Ve sen, serin bir rüzgar
Olacaksın, saracaksın
Tüylü battaniyemin altındaki
İlık bedenimi.
İki büklüm ana karnındaki bedenim.
İrkilecek ve yeniden doğacak
Yumuşak teninle, ıslak sesinle.
Ve ben asla kapamayacağım
Odamın penceresini.
Biliyorum,
Tanrı'nın beni yalnız koyduğu
O gün
Seveceksin.

Abdullah Yılmaz

Persona

Artık her yerde ve herkeste
Nasıl yaşarsın sende olmayan seni
Persona

Abdullah Yılmaz

Pişmanlık Bin Parça Bende

Bir yaşlı sabahın kıyısında uyanıyorum.
Sanki kovalarken kaçıyorum.
Eski sokaklardaki, yıllanmış taşlarda,
Bir türkü alıyor, geçmişin sesinde.
Adımlarımı sayıyorum tek tek.
Hani olurda bir gün sorarlarsa,
Ne yaptın bu fani dünyada.
Haykıramadım sokak ortasında,
Gitme kal diyemedim.
Belkide zor geldi, gururum syletmedi.
Yaşlı bir teyze rast geliyor sokağın başında.
Yüzüne karışmış yıllanmış elleri.
Sessizce ağlamaklı.
Martılar ığlık atarken
Güneşle uyandırırılar sabahı.
Bulutlar geçer üzerimden.
Dar günlerin dostu bunlar,
Bana gelmez diye haykıyorum.
Sen gittin gideli eksik olmaz oldu,
Dertler, kederler.
Pişmanlık kuyusundan çıkaramadım kendimi.
Gitme kal diyemedim.
Cumbalı evler sokağında,
Sirt sırta vermiş dostlar,
Geçmişe yalancı tanıklık ederken görmedim hiçbirini.
Akşam vapurunda yine sen vardın aklımda.
Vapurun arkasında esen rüzgara bıraktım ismini.
Açıldı köpüklü sular gibi maviliğe.
Pişmanlığımı bir kez daha gmdm derin sulara.
Gitme kal diyemedim.
Gururum el vermedi.
Sana muhtacım diyemedim.

Abdullah Yılmaz

Portakal Çiçeği

Bilir misin portakal çiçeğini?
Hiç kokladın mı taç yaprakları?
O güzelim beyaz ortasındaki sarıyı.
Sen gibi kokar portakal çiçeği.
Zamansız sevdin mi sende?
Kış ortasında açtın mı hiç?
Yalancı bahara tanıklık ettin mi?
Yalan ve korkak sevdin mi?
Sen gibi sever portakal çiçeği.
Dökerken gördün mü yapraklarını?
Peki ya ağlarken
Açtın mı bağrını yalan aşklara?
Ve terk ettiğinde ağladın mı arılar gibi?
Sen gibi kaçır portakal çiçeği.

Abdullah Yılmaz

Rahata Bak

Ŗöylece uzandım yatağıma
Kendimi dinliyorum.
Rahatsız etmeyin demedim mi size?

Abdullah Yılmaz

Ruhum

Ruhum öyle bir yerdeki
İnan ki bu dünyadan farklı
İnan ki senden farklı
Yalınayak dolaşır yükseklerde
Beyaz entarinin saflığı üzerinde
Ruhum öyle bir yerde ki
İnan ki senden farklı
İnan ki herkesten farklı.

Abdullah Yılmaz

Rüya Bu

Dün rüyalarımız
Birbirini görmüş.
Tanışmışlar, konuşmuşlar, anlaşmışlar.
Bize de Allah'ın emri ile istemek kaldı.
Lakin vermediler
Senin rüyanı benim rüyama.
Ne yapsak, ne etsek
Çok düşündüm üzerinde.
Bulamadım bir çıkış yolu.
Sanada anlatılmıyor ki kardeşim.
Adam gibi rüya gör.

Abdullah Yılmaz

Rüzgar

Kapımın arasından üfleyen rüzgar
Seni fısıldar kulağıma.
Bukle bukle oynayan perdem
Bir şeyler anlatır bana.
Çok selam getirdim der önce.
Şenden bahseder sonra.
Üzerine sinmiş kokun yayılır odama.
Seni içime çekerken yavaş yavaş
Seni görürüm birden.
Senden bahseder rüzgar yine.
Saçlarını nasıl savurduğunu
Tenini nasıl okşadığını anlatır bana.
Bir damla göz yaşı getirir
Bir parça özlem çalar bulutlardan.
Kariştirir göz yaşınla.
Otururken sandalyemde sessiz
Anlarım sen gelmişsin yine.
Kapımın arasından üfleyen rüzgar
Seni anlatır bana.

Abdullah Yılmaz

Sahil

Bin derdim var
Biri bin paradan
Söyle bana Akdeniz
Temizler misin ismin gibi?
Derinliklerinde saklar mısın?
Çıkarsa satın alacak olan
Veririm
Binini bir paradan.

Abdullah Yılmaz

Sahne

Çok geç dostum yaşamak
Bir kuşun kanat çırpışı kadar
Hızlı ve acımasız
Bir balığın kuyruğu kadar gevrek
Yalnızlık derler ya buna
Aldırma sen, kulak ver bu sese
Bak daha neler göreceksin
Neler yaşayıp, tüketeceksin
Korkak olur da bakarsan geriye
Hep aynı şarkıyı duyacaksın
Bir kuşun kanat çırpışı kadar
Hızlı ve acımasız
Bir balığın kuyruğu kadar gevrek
Başkaları için yaşamak derler buna
Kendi ışığında boğulup,
Başkasının ışığına muhtaç olmak
Bilirim hiç sormamışsındır kendine
Boynu bükük kaç evet demişsindir
Ona, buna
Şuna, buna
Aldırma demek kolay mı diyorsun
İçinden ben duyuyorum.
Korkak olur da bakarsan geriye
Hep aynı şarkıyı duyacaksın.
Aynı şarkıda, aynı oyunu oynayacaksın.

Abdullah Yılmaz

Saklambaç

Hancı handa değil,
Yolcu yolda değil.
Yorgun olan kimdir?

Abdullah Yılmaz

Saplantılı Aşık

Dün , bugün ki gibi aklımda.
Beni terk edip gidişinin
Sancısını yaşıyorum hala.
Bugün , Dün ki gibi aklımda
Saplantılı aşık kıvamında.
Sensizliğin acısını yaşıyorum hala.
Yarın ne olur bilemem.
Dünkü aşkım,
Bugünkü aşkım,
Terk edip gitti.
Sen yarınlarımın aşkı olacaksın.

Abdullah Yılmaz

Sarı İp

Sarı ip,
Sıkışmış kalmış kitap yaprakları arasına,
Sarı ip,
Canı neler çeker.
Temiz bir hava çekmeli ciğerlerine
Oh be İstanbul demeli
Martı kokmalı gökyüzü.
Sarı ip,
Yaramaz her çocuğun ucundan çekiştirdiği
Sonra işe yaramaz diye eline makas alıp kestiği
Sarı ip,
Gereksiz, önemsiz, yılışık şımarık
Sarı ip,
Yapraklar arasına mesafe koyduğu gibi
İnsanlar arasına buzdan dağlar yapar
Eritip eritip yeniden donduran
Sarı ip,
Bir iplikçinin el emeği göz nuru
Ekmek parası,alın teri
Sarı ip.

Abdullah Yılmaz

Savaş

Bir sayfa dolusu yürek ister,
Seni anlatabilmek,
Kazanılmış savaşların ardından,
Kaybedilmiş topraklarım var.

Abdullah Yılmaz

Seksen Beş

Gökyüzü güneşten parlaktı.
Sen süzülürken,
85'in sonbaharında,
O çığlıklar, hala kulaklarımda.

Abdullah Yılmaz

Sen

Bir ışık tuttum güneşten.
Bir gül ekdim Akdenizden
Bir umut bekledim meltemden
Sendin o gözlerimdeki yıldız
Sendin o kalbimdeki gizli kız.

Her gün gördüm seni düşümde
Gözlerinde buluştuk gözlerinde
Bir de baktım düşmüş gerçektede
Sendin o gözlerimdeki yıldız
Sendin o kalbimdeki gizli kız.

Bir şeyler eksikmiş senden önce
Yaz geldi yüreğime sen gelince
Demek insan oluyormuş, insan sevince
Sendin o gözlerimdeki yıldız
Sendin o kalbimdeki gizli kız.

Aldın gittin tüm anılarımı
Kaybettim dünümü yarınımı
Bağladın sensiz olan kollarımı
Sendin o gözlerimdeki yıldız
Sendin o kalbimdeki gizli kız.

Bir gülüş ki dağlar eridi
Bir dokunuş ki yüreğim titredi
Bir aşk ki beni delirtti
Sendin o gözlerimdeki yıldız
Sendin o kalbimdeki gizli kız.

Kar yağıyor bak dışarıda
Uçuşuyor taneleri etrafımızda
Bir tek sen yoksun kollarımda
Sendin o gözlerimdeki yıldız
Sendin o kalbimdeki gizli kız.

Bazen bir korku sarar içimi
Bilinmez korkular kemirir bedenimi
Bir güneş gibi aydınlattın gecelerimi
Sendin o gözlerimdeki yıldız
Sendin o kalbimdeki gizli kız.

Abdullah Yılmaz

Sen Varsın

Rüyalarda sen varsın
Yürekte sen.
Kitapçı kızın romanında sen.
Gerçeklerde ben varım.
Beynimde sen.
Kitapçı kızın romanında yine sen.

Abdullah Yılmaz

Seni Hatırladım

Dün yine seni düşündüm.
Yaş yaş oldu gözlerim.
Dün yine seni andım.
Düşündükçe uzaktaki dağları
Uzaktayım yine kahroldum.
Dün yine seni andım.
Şimdi teknemin ismisin.
Bir yağlı boya fırçası kadar yumuşaksın.
Renk renksin gönlümde.
Her harfini ayrı renkle yazdım.
Yüreğimle kazıdım seni tekneme.
Geziyorum seninle diyar diyar.
Yelken açıyorum azgın sularda.
Tek dostumsun bu karanlıkta
Dün yine seni andım.
Uyurken sessiz sessiz
Şarap şişemin içinde saklısın.
Sarhoş ettin beni sensiz.
Dün yine seni andım.

Abdullah Yılmaz

Sensizlik Ardı Sıra Gelir

Sessizlik ardı sıra gelir,
Ve ben, senin yokluğunda severim dünyayı.
Sen olunca buralarda,
İnan sevesim gelmiyor hiçbir şeyi.
Bir kedinin süt içişi,
Yavrusuna ekmek taşıyan serçe
Ya da bir leyleğin lak lak sesleri,
Hiç ilgilendirmiyor beni.
Senin varlığında şarkılar bestelemek istiyor gönlüm.
Suya bakıp müneccimlik yapmak,
Ve omuzlarına dökülen saçlarını
Bakla fallarında, kahve fallarında aramak istiyor canım.
Ve sen olunca buralarda,
Eskisi gibi tat vermiyor tuttuğum takımın maçı,
TV lerdeki dizilere gülemiyorum,
Yahut ağlayamıyorum yüreğimi buran acıklı bir hikayeye.
Yemek yemek, kitap okumak, müzik dinlemek
Hiç biri yerini tutmuyor seninle iki kelime konuşabilmenin güzelliğini.
Gözlerinin içine bakabilmeyi,
Tenine dokunabilmeyi,
O iki sıcak kolumun arasında seni eritebilmeyi.
Sıcak sesin olmayınca telefonda,
Belki daha çok severim akan sudaki huzuru,
Belki daha çok hoşuma gider yağmurun
Çinko kaplı çatılardaki dansı.
Belki sen olmasan hayatımda,
Sokakta mendil satan çocukların avuçlarına bakarım,
Bugün kaç para götürüyor anneciğine diye,
Ve sen yanımdayken her zaman,
Fark edilmiyor dünyanın güzelliği, neşesi, telaşı.
Çünkü sen her şey demeksin benim için
Ve sen varken yanımda özleyesim gelmiyor hiçbir şeyi,
Seni özlediğim ve istediğim kadar.

Abdullah Yılmaz

Sevgimin Tarifi

Yağmurdan çok seni seviyorum.
İnce ince yağdı mı üzerime,
Birde döküldü mü saçlarından,
Kayarak omuzlarına,
İşte o zaman
Yağmurdan çok seni seviyorum.
Do-re-mi diyerek vurdu mu
Islak ellerini gitarına,
Bağırıp çağırıp üç kuruş kazandı mı
Simitçi çocuk,
Islak ıslak gülümsedi mi mendil satan çocuk
İşte o zaman
Yağmurdan çok seni seviyorum.
Hani ayakkabımın topukları tıkırdadıkça,
Boş bir sokakta,
Gökyüzünden düşen inci taneleri,
Eşlik ettimi yalnızlığıma,
Alıp satacak bir şeyim kalmadığı için
Seni eklediğimde yalnızlığıma,
İşte o zaman
Yağmurdan çok seni seviyorum.
Bu şiiri yazabilmek için uykusuz
Kaldığımda, oturup düşünüp
İlk defa bu kadar içten yazdığımda,
Tanrıya defalarca yalvardığımda,
İşte o zaman
Ben sadece seni seviyorum.

Abdullah Yılmaz

Sevsem Seni

Hoş bir çiçek olsam
Açsam renk renk bahçende.
Özgür olsam düşlerimde,
Takıp koluma gezdirsem seni diyar diyar.
Bir çobana uğrasam dağda,
Yol sorsam sevdalı patikaların
Taşlı acılarında.
Yorgun ve bitmek bilmeyen,
Doğudan güneşi doğurtmayan,
Rüzgarın elleri kelepçeli.
İsyanda bulutlar, ağlamaklı yağmur.
Sonra kaf dağının ardına geçsem.
Görsem gerçek güzelliğini.
Efsanelerin, tarihin tahtına kurulsam,
Affettirsem kendimi.
Ufukta birleşen denize yürüsem,
Korkutmak değildir niyetim dertli balıkçıları.
Ah bir özgür olabilsem.
Kanatlısam düşlerimden, düşlerime
Zamanın önemini geçsem.
Sevsem zamansız zamansız seni.
Ah bir özgür olabilsem.

Abdullah Yılmaz

Seyir

Başıboş seyre dalmışım seni.
Zamana çobanlık edebilsem diye.
Gel otur yanı başıma.
Bana rüzgarın kestiği,
Acılardan bahset.

Abdullah Yılmaz

Sır

Uzun hikaye,
Anlatmak isterim.
Ama vaktim yok.
Bir ara kaç gel,
Bizim mahalleye,
Softa İsmail'in
O meşhur
O küçük kahvehanesine,
Benden ne öğrenmek istersen,
Anlatacağım, birer birer
Ama şimdi hiç vaktim yok.
Anlatmak isterdim.
Gitmem gerekir bir gece vakti.

Abdullah Yılmaz

Son Yolculuk

Bir deniz kenarında
Martıları izlerken geldin aklıma.
Hani o yaşlı sokaklarda
Hasret rüzgarları çekerken içimize
Hani o yorgun müzik seslerinde
Seni dinlerken apansız.

Bir çocuğun gülüşünü izlerken geldin aklıma
Yaşamın güzelliği parıldarken gözlerinde
Öpücükler kondururken midyeler
Köpük köpük denize.

Bir cenazeyi uğurlarken geldin aklıma
Ayrılığın dayanılmaz acısını
Hissederken yüreğimde
Kopup giderken elveda diyemeyen
Küskün çıplak ellerde.

Abdullah Yılmaz

Sorma

Sormadan yürüdüğüm gibi
Sormadan yaşıyorum.
Sormadan;
Seviyorum,yazıyorum,gülüyorum
Tanrı'dan dileğimdir ki
Sormadan ölmek istiyorum.
(ama size sormadan edemeyeceğim)

Abdullah Yılmaz

Sormayın Bir Şey Bana

Öfke çöktü üzerime.
Suda eriyen şeker gibiyim.
Karıştırıyor beni bulanık suda.
Çöktüm yine dibe.
Tanrının verdiği dil, düşünce
Boşuna bazı insanlarda.
İçimdeki şeytanı çoktan öldürmüşüm.
Tahrik etmiyor artık beni.
Baş eğiyor herkese
Cennet kapısından.
Kimseye sormuyor neden bu.
Hesap vermez oldu Tanrıya.
İçimdeki şeytanı öldürmüşüm çoktan.
Ağlamalı mı rahmetliye.....

Abdullah Yılmaz

Soru İşareti

Öfke sabrı aştı.
Karlı dağların zirvesi
Soğuk.
Üşüyorum demeye korkuyorum.

Abdullah Yılmaz

Söyle Bana

Kaçıncı bahar bilmem ki, bu kaçıncı!
Her yeni sisli sabahta,
Kafalar bulutlu,
Yürekler donuk.
Yalnızlığın kıyısında uçan kuşlar,
Korku sinmiş üzerlerine.
Kanatları mağrur, çıplak.
Bilmez olmuş gideceği yeri.
Maviye boyanmış bedeni,
Kaybolmuş gökyüzünde.

Abdullah Yılmaz

Söylemeliyim

Denizdeki son çırpınışlar
Martılar duyar sesimi.
Ben söyleyemem anla gözlerimden.
Tanrı silmiş bizim yollarımızı.
Ne ben seveyim seni nede sen beni.
Öylece kalsın her şey ilk günkü gibi.
Ne ben hatırlayayım seni ne de en beni.
Bir fırtınaydı gelip geçici.
Şimdi uzaklardayım biliyorsun.
Ayrıldı yürekler, kaldı dost eller.
Son bir hoşça kal yeter bana.
Farklıyız ikimiz, ayrıldı kaderimiz.
Boş hayallere kapılıp aldanma.
Olmayız birlikte anlatmalıyım sana.
Oyalama gönlümü sev artık başkasını.
Farklıyız ikimiz ayrıldı kaderimiz.
Erit artık yüreğindeki beni.

Abdullah Yılmaz

Su

Nedir fark?
Bir avuç su ile,
Bir yudum su arasında

Abdullah Yılmaz

Susuzluğum

Sen bir deniz idin
Ben ise bağrına sokulmuş bir kaya
Ve seni her özlediğimde
Sen bir ölü dalga idin
Altımı oyan
Ha yıkıldı ha yıkılacak.
Ben köklerine tutunmaya çalışan bir kaya
Tuzunla kavrulmuş susuzluğum
Susuzluğumu unutturuyor sevdan.

Abdullah Yılmaz

Şairim

Hangi hıyar demişse,
Kalemimi satarak kazanıyorum diye,
Halt etmiş.
Böylelerini sallandıracaksın Taksim meydanında,
İbret-i alem olacak herkese.
Benim karnım doyar belki kalemimle.
Tanrı şairi boşuna yaratmaz.
Zaten koymuştur midesine iki dilim ekmek.
Bir tas acı var,
Hem de en helalinden.
Şair acıkmaz,sevmez,sevilmez.
Adama adam desinler diye,
İki kurşun altına hiç yetmez.
Şair, yazan kaleminin mürekkebi
Karnında dolar.
Şerbet içer ama
Konuşmaz.
Yeri gelince de susmaz.

Abdullah Yılmaz

Şemsiye

Denize atılmış bir şemsiye
Görüyorum,
Düşünüyorum,
Hayal ediyorum.
Sonunda karar veriyorum
Seni çok seviyorum.

Abdullah Yılmaz

Şiir

Biliyorum defalarca okunacağım.
Kısada sayılmam hani.
Biraz balık etliyimdir.
Renk renk giyinir.
İstedğim gönülde gezerim.
Anlamsız bakan yüzler
Gördüğüm gibi
Beni anlamak için
Meraklı yüzlerde gördüm.
Bir insanın kalem ucundayım.
Düşüncelerinin tercümanı
Onların deyimiyle
Ne uzun ne de kısa
Açık sözlü noktalar kümesiyim.
Sevdim mi severim.
Nefretim ise
Ben bile korkarım.
Söyledik ya
Açık sözlü bir şiirim.

(ruhumuzun yumuşak karnı, şiir)

Abdullah Yılmaz

Şoför

Şoför Bey!
Yavaşla.
Okuyamıyorum reklam tabelalarını.

02.02.2010

Abdullah Yılmaz

Tabela

Sokaklarda sürdüm izini.
Cadde cadde
Esnaf tabelalarında
ismini aradım.
Hani bana çok gördüğün o güzel ismini,
Bir eczane tabelasında buldum.
Hiç hasta olmadığım halde,
içeri girip ilaç aldım.
Ne derdime derman oldu,
Ne de yaralarımaya merhem.
Hani bana çok gördüğün o güzel ismini,
Bir ieki tabelasında buldum.
Hiç sevdiğim olmadığı halde,
İçeri girip iek aldım.
Senin gibi kokmuyorlardı.
Hepsi sana benzedi.
Ellerimde solup gitti.

Abdullah Yılmaz

Taş Devri

İkelliğim üzerimde
Bir çakmak taşınla
Kaç orman yakılır?

Abdullah Yılmaz

Taze Mürekkep Kokusu

Ruhlarda taze mürekkep kokusu.
Yine seni yazıyor bu yürek.
Geçen akam geldiğini
Ve sessizce oturduğunu
Rüzgarın eteğine.
Ruhlarda taze mürekkep kokusu.
Seni soruyor adımlarda.
O adımlar ki
Derin kuyularda seni çağıran.
Biliyorum benden vazgeçtiğini.
Vazgeçmenin ne demek olduğunu.
Biliyorum sendeki acıyı.
O tuzlu bedenindeki
Son baharat damlasını.
Şimdi gözlerinde uzak gemiler.
Koy, koy liman liman.
Kaçıncı defa sordun mu hiç?
Neden bu kaçış?
Gözlerindeki tela?
Haber saldım rıhtımdaki martılara
Son bekleyiş biraz daha.
İhanet etti martılar.
Defalarca ellerimle beslediğim
A gezerken yedir-diğim martılar.
Biliyorum kopardılar seni.
Taze yonca yaprağındaki beni.
Akam olurda gelirsin diye
Yine açık gönül gözüm
Yine açık gönül defterim.
Ruhlarda taze mürekkep kokusu.
Seni çekiyor içine
Seni yazıyor yine.

(Bak ŗu yaramazın yaptığına, açık kapı hırsız)

Abdullah Yılmaz

Terkediliş

Öğreniyordum seni sevmeyi.
Pencere açıkken üşümeyi.
Ne çok isterdim beni sevmeni.
Bir hayalin vardı aklımda
Bir bulut dolaşır karanlıkta.

Hayallerim yüreğim olunca
Mavi gökyüzü selam durunca
Papatyalar çiçekler açılınca
Bir hayalin vardı aklımda
Bir bulut dolaşır karanlıkta.

Halen aklımda gittiğın gün.
Unutulmaz göz yaşlarımdaki hüzün.
Yüreğimdeki buz tutmuş seni çözün.
Bir hayalin vardı aklımda
Bir bulut dolaşır karanlıkta.

Abdullah Yılmaz

Tutsaklık Bu Olsa Gerek

Esaret Allah'ın adı olsa,
Yinede çok severdim seni.
Hem de Beş vakit.

Abdullah Yılmaz

Unuttum

Dün seni sevdiğimi unuttum.
Daha neleri unuttum bir bilsen.
Zamansız unutmak olur mu diye sordum.
Gidişin zamansız değil miydi?
Tek bir vücutta iki ayak
Şimdi ise çırıl çıplak.

Bak şimdi aklıma geldi.
Dün adını da unuttum.
Küçük bir kağıt parçası aradım yüreğimde
Kıyıda köşede kalmıştır diye.
Boş şarap şişelerinde de bulamadım adını.
Tek bir vücutta iki ayak
Şimdi ise çırıl çıplak.

Dün bir şeyi daha unuttum.
Onu da şimdi hatırladım.
Giderken götürdüğün beni unuttum.
Tek bir vücutta iki ayak
Şimdi ise çırıl çıplak.

Abdullah Yılmaz

Üç Koy Beş Al

Duygular çorba
Tuzu biberi eksik
Ne anlatsam acaba
Dilimin ucu kesik.

Ölüm dört nala bak
Altı çizili bu hayat
Sevabını, günahını başına tak.
An ve an geçiyor saat.

Şu taşı sıkıp suyu olsam.
Yıkanırken altında gölgesi hayal.
Coşup gönlümün gamından taşam
Bu dünya o dünya değil, üç koy beş al.

Abdullah Yılmaz

Ve Bir Daha

İsimsiz başlayacak gün
Ben sana mecbur olmadığımı
Bir kez daha kanıtlayacağım.
Ve bir kez daha
Anlam ararken yaşamımda
Ben seni bir kez daha çıkaracağım
Yaşadıklarımın, paylaştıklarımızdan.
Ve bir kez daha.

Abdullah Yılmaz

Ve Sen Canım

Hayallerimle baş başa bırak
İstedğim gibi seveyim seni.
Bazen sarı olsun saçların
Ve dalga dalga dökülsün omuzlarına.
Ayuçlarında minik bir serçe olsun.
Dudaklarını dokundururken ona
Kıskançlıktan çatlayayım.
Bazende dalgın göreyim seni.
Ama ellerin her zaman boş.
Sokaklarda yürü beni arar gibi.
Bırak da böyle düşüneyim seni
Bazen telefona sarıl
Defalarca düşün aramayı.
Karşıdaki sese kulak ver.
Dinle kalp atışlarımı.
Bazen de hasta ol.
Yataklara düş ateşler içinde.
Rüyalar gör kabuslar içinde.
El ele, göz göze, diz dize.
Derman bekleme doktorlardan.
İlaçlardan, bitkilerden.
Sevgin bende.
Hayallerimle baş başa bırak beni.

Abdullah Yılmaz

Yalnızım

Bir sokak ortasında,
Yalnızım.
Ve hiç olmak istemediğim
Kadarım.

Abdullah Yılmaz

Yarım

Ben severken ölmüşüm.
Yarım doğurmuş anam beni, yarım.
Yarım sevmişim babamı,
Yarım ısırılmışım hayattan.
Ucundan tatmışım kederin, ıstırabın
Kenarından geçmişim
Sevda bahçelerinin.
Aç kalkmışım aşk sofralarından.
Yarım doğurmuş anam beni yarım.
Eksik öğrenmişim alfabeyi.
Çıkarmışlar hayatımdan sevgi sözcüklerini.
Az görmüş gözlerim güzelliğini,
Duymamışım taze kokan sesini.
Sonra hissetmiş bedenim
Yokluğunun acısını.
Yarım doğurmuş anam beni, yarım.
Daha çok varmış yaşanılacak anı,
Paylaşılacak sevgi,
Tadılacak acı.
Yarım doğurmuş anam beni, yarım.

Abdullah Yılmaz

Yarimsin Sen

Ne gelirse gelsin senden gayri
Kah ağlat kah güldür beni.
Dayanacak gücüm kalmadı hani
Bükme boynunu efsunlu yarim.

Ayıramam yaşayıp yaşayamadığımı.
Sevemem senden başkasını.
Güzelliğin yakıyor canımı.
Bükme boynunu efsunlu yarim.

Vurulmuşum bir kere sana.
Gözlerin tarih, kolların Kaş, Alanya.
Sarılıp sarmala beni Antalya.

Abdullah Yılmaz

Yastık

Zihnimde alevlenen hatıraları saymazsak,
Senden bana bir şey kalmadı.
Ne bir kokun,
Ne bir denize çalan gözlerin,
Ne de küçük ellerin.
Kuru kuru bir kaç resmimiz
Ve
Son gece gördüğümüz rüyalar var.
Bir parça özlem,
Bir parça pişmanlık,
Bir parça geç kalmışlık.
Benden sana kalan bir yastıkta,
Başımı yasladığım
Ve içine Akdenizi sığdırdığımız
hayallerimiz vardı.
Yıkanan o yastıkla mı uçup gitti Akdeniz?
Senden bir şey kalmasa da bana,
Sen gittin.
Kış geldi başımı yasladığım tüm yastıklara.
Bak, penceremde ağlıyor yağmur.
Bu gece suyu arayan o kurak körfezde,
Bekle beni.
Ama sen,
Her yaz gibi güzelsin.
Her güzel şey gibi yazsın.

Abdullah Yılmaz

Yaş

Yaş 24
Yolun neresindeyiz?
Bilemem.

(Cahit Sıtkı yolun yarısında ama ya ben?)

Abdullah Yılmaz

Yaş Başı

Kurunun yanında yaş yakılmaz
Yakılırsa eğer o yaş
Ne orman kalır
Ne baş

Abdullah Yılmaz

Yazgı

Yazabilmek için;
Susmak gerekir.
Sustukça iç dünyanda,
Kalem bir şair gibi başlar
Anlatmaya.

Abdullah Yılmaz

Yedi Cüceler

Sende sorumlusun
Bu günahların
Kağı tekerlekli arabalarda
Geçmesinden, çürümesinden.
Ne olur gel!
Gökyüzünün karanlığı kustuğu
Vakit gel.
Güneşin kaçamak saatlerde
Seviştiği vakit gel.
Gel ki görmesinler seni
Yedi cücesi ile pamuk prenses.

Abdullah Yılmaz

Yol

Yol bu içime akıyor.
Oysa içim dışım bir.
Dışarıdan hiç belli olmuyor

Abdullah Yılmaz

Yolculuğun Başı

Herkes gibi
Yolculuğun başında
Sonunu merak edenlerdenim.
Bildik bir istasyondan kalktık.
Bilinmez son bir durağa doğru.
Yüzüm hep pencereye dönük
Gelip geçenleri seyrederim
Neler yaşanmış ve yaşanacak
Hep merak ederim.
Düşüp kalkan mı dersin
Gülüp ağlayan mı
Kendimin dışında düşünürüm
Pencerenin dışını.
Bu yolculuk nereye?
Herkes gibi
Yolculuğun başında
Sonunu merak edenlerdenim

Abdullah Yılmaz

Yosun

Tek tek attım taşları denize.
Birer birer battılar suyun dibine.
Attım aşklarımı denize.
Ağır ağır batıyor şimdi derinliğe.
Gömülüyor dipsiz denizin dibindeki kuma.
Tıpkı yüreğimde gömüldüğü gibi
Çıkarmıyor deniz gün yüzüne.
Kurutmuyor güneş gülmüyor yüzüne
Tek tek gömülüyor denize.
Karanlığa doğru giderken taşlar
Balıklar dolanıyor etrafında.
Küçük kabarcıklar çıkıyor suya
Çıkarmıyor deniz umutlarımı.
Gömülüyor aşklarım kuma
Unutulmuşluğun ötesinde yosun tutuyor.
Kaygan olmuş taş kayıyor yüreğimde
Tiksiniyor insan, küsüyor doğaya.
Balıklarda masumca bakıyor taşlara.
Unutulmuşluğun üzerinde yüzüyorlar yıllarca
Tıpkı yüreğim gibi
Dalga dalga oluyor su
Önce şiddetle yayılıyor
Sonra duruluyor taşlar gömüldükçe.
Zaman gibi her şeyin ilacı oluyor birden
Unutulmuşluğun ötesinde bir parça yosun.
Şimdi dalgalanıyor suyun içindeki yosun.
Yeniden yeşeriyor umutlarım.
Taş taş olmaktan çıktıktan sonra
Ne yosun yarar işe
Ne de umut çıkar gün yüzüne.
Unutulmuşluğun ötesinde bir parça yosun.

Abdullah Yılmaz

Yörük Hıdır

Kısa boylu,
Tıknaz biri.
Buruşmuş yüzünde,
Bir ütü darbesi ile düzelecek,
Çok anlamsız çizgiler vardı.
Elini uzattı,
Sanki toka etmek ister gibi.
Nasırlaşmış o koca elinde
Elim kayboluverdi.
Gereksiz bir bakışla,
Gözü gözüme dokundu Yörük Hıdır'ın.
Çok davar gütmüş olacak ki,
Bir o kadar incitti bedenimi.
Çalı derili Yörük Hıdır.

Abdullah Yılmaz

Yürümek

Yürüdüm mü kendime geliyorum.
Bir nefes daha çekiyorum memleket havası.
Hanutçuların teri kutsal mıdır diye sordum
Yenikapı Çingenelerine.
Gülüp geçti kızancıklardan biri.
Kaleiçinde topallayan köpeğin gözleri
Ne kadar kırmızı ise,
Benim tutkum bir o kadar büyük bu memlekete

Abdullah Yılmaz

Zan

Zannederek yaşıyoruz
Hava soluduğumuzu zannediyoruz
Yaşadığımızı,sevdiğimizi ve vazgeçtiğimizi
Hep zannediyoruz

Abdullah Yılmaz

Zavallı Balık

Kalk gidelim dedi deniz.
Yat uyu dedi sabah.
Geçmişin yorgun sokaklarında
Martı sesleri yankılanır kulaklarımda.
Oltamın ucu ölüm kusacak yine.

Abdullah Yılmaz

Zor

ZOR

Başucumda Kasım yağmurları
Bilmezsin ki ne kadar zor seni yazmak
Yazarken ağlamak.
Utangaç ağustos böceklerinden haberini almak.
Bilmezsin ki ne kadar zor seni yazmak.
Aynı yerde mola veren aşklar,
Zamanın ötesinde, duyguların kıyısında.
Tamda yanı başımda duruyor aşk.
Kasım yağmurlarıyla.
Islak ıslak sen kokuyor,
Baharda açmış güller.
Bilmezsin ki ne kadar zor seni yazmak.
Ne mevsimlere sığıyorsun,
Ne de etekleri dalgalı sözcüklere.
Batan güneş hapsetti seni yüreğime.
Bilmezsin ki ne kadar zor seni yazmak.
Ve yazarken ağlamak.

Abdullah Yılmaz